

Anmeldelse i Kr.D. lørdag 3. november 2018

Mozarts mørke "Requiem" blev matchet med en lys fløjtekoncert

[Peter Dürrfeld](#)

5 stjerner

Kan man opføre Mozarts "Requiem" som det eneste programpunkt ved en koncert?

Umiddelbart må svaret være ja, for det udødelige værk, som Mozart ikke nåede at blive færdig med, inden han en decembernat i 1791 døde i en alder af blot 35 år, har rigelig tyngde til at stå alene. Men med dets varighed på under en time er det forståeligt, at koncertarrangører gerne vil give et publikum noget i tilskud, spørgsmålet er bare hvad? Der er ikke så mange kompositioner, der tåler at blive sat sammen med det sidste nummer (626) i den lange Köchel-fortegnelse over Mozarts samlede værker.

Københavns Kantatekor havde til opførelsen i Holmens Kirke onsdag aften valgt Mozarts fløjtekoncert nummer 1 i G-dur, et legende og lyst værk, komponeret i Mannheim i 1778 under en længere udlandsrejse. Det viste sig at være en god løsning, for koncerten dannede en fin kontrast til det betydeligt mørkere "Requiem", og så gav man de mange fremmødte lejlighed til at høre den unge fløjtenist Maria Steinaa. Hvis navnet klinger bekendt, er forklaringen, at hendes tvillingesøster Eva er DR Symfoniorkestrets (DRSO) fremragende første-oboist. Maria spillede alle tre satser i Mozart-koncerten uden dikkedarer, uden noder, men med en sund og årvågen musikalitet.

Vigtigere end den gode løsning på sammensætningen var det naturligvis, at Københavns Kantatekors dirigent gennem 20 år, Torben H.S. Svendsen, valgte de rigtige løsninger i Mozarts "Requiem". Det vil først og fremmest sige naturlige tempi – lidt til den hurtige side, hvad der skabte fremdrift i musikken og dermed understregede dens dramatiske karakter. Det blev dog aldrig forjaget, endsige for jappet, og da pauserne mellem de enkelt afsnit i dødsmissen var de kortest mulige, lykkedes det at skabe et fint flow. Mozarts "Requiem" findes selvfølgelig i et væld af "guldrandede" indspilninger, men at høre det sunget og spillet så glødende engageret er altid en gribende oplevelse. Orkestret, der gjorde god fyldest, var et til lejligheden sammensat ensemble af musikere fra DRSO, Det Kongelige Kapel, Den Kongelige Livgarde og Danmarks Underholdningsorkestret, og man rådede over fire fortrinlige solosangere i skikkelse af sopranen Clara Cecilie Thomsen, mezzosopranen Francine Vis, tenoren Jens Christian Tvillum og bassen Henning von Schulman. Førstnævnte har allerede gjort opmærksom på sig selv som Mozart-sanger, blandt andet i to forskellige partier i "Figaros bryllup", og man behøver hverken krystalkugle eller kaffegrums for at spå hende en smuk karriere, for talentet er lysende, stemmen en fryd.

Om værket

Mozarts fløjtekoncert nummer 1 i G-dur, KV 313, og Requiem, KV 626. Københavns Kantatekor og orkester. Dirigent: Torben H.S. Svendsen. Solist: Marie Steinaa.